

SOK-BULLETTINEN

SVERIGES
OLYMPIAHISTORIKERS FÖRENING

Nr 3 1991

Från starten nr 17

Ordförande: Ture Widlund, Torsgatan 56, 113 37 Stockholm

Vice ordförande: Joachim Bengtsson, Skavdrönsbacken 21, 172 47 Sundbyberg

Sekreterare: Gustav-Adolf Öhlund, Ankdammsgatan 2, 171 43 Solna

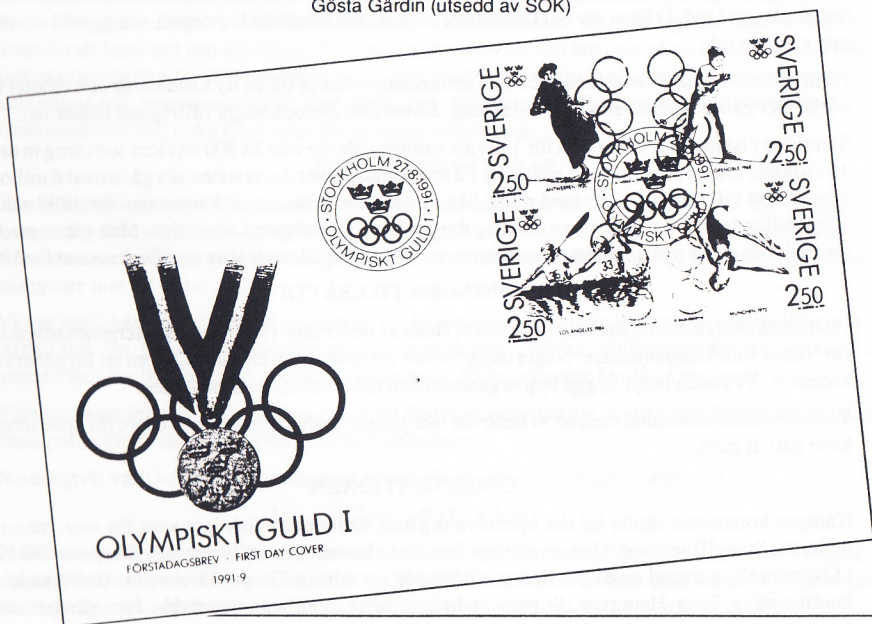
Kassör: Vidar Martinell, Myrstigen 4, 153 00 Järna

Redaktör SOF-Bulletinen: Örjan Westberg, Konstgjutarvägen 10, 121 44 Johanneshov

Klubbmästare: Rune Kjellström, Artillerigatan 91, 115 30 Stockholm

Övriga: Owe Fröberg, Gammeltopsvägen 5 B, 155 00 Nykvarn

Gösta Gärdin (utsedd av SOK)

Guldmedaljörer på frimärken

Agneta Andersson/Anna Olsson, Magda Juhlin, Ulrika Knape och Toini Gustafsson finns med i den första serien Olympiska frimärken som PFA Svenska Frimärken i samarbete med SOK tagit fram. Serien, med idel damer, gavs ut i augusti och är den första av tre.

Den andra utgåvan ges ut i januari 1992. I serien Olympiskt guld II vinter ingår **Gunde Svan, Thomas Wassberg, Tomas Gustafsson och Ingemar Stenmark**. Den tredje och sista utgåvan Olympiskt guld III sommar kommer ut i maj 1992. Här ingår kvartetten **Gert Fredriksson, Bernt Johansson, Anders Gärderud och Gunnar Larsson**.

Frimärkena har graverats av Martin Mörck efter förlagor av Olöf Baldursdottir.

Kampen om vinter-OS 1998

Så står han där på podiet i Birmingham, IOC's president Antonio Samaranch. Bakom ryggen har han drygt hundra IOC-ledamöter och hedersledamöter. Framför sig har han tusen förväntansfulla ansikten från Nagano, Salt Lake City, Aosta, Jaca och Östersund. Framför TV-apparater världen över sitter miljoner människor. Alla väntar med spänning på vad det står på lappen som ligger i kuvertet i hans vänstra bröstficka. Han drar fram kuvertet, sprättar upp det samtidigt som han ser ut över församlingen, tittar ner och läser: The city is – Nagano!

Klockan var 19.17 brittisk tid den 15 juni och luften gick ur Östersunds kampanjarbetare för andra gången.

HUR DET BÖRJADE

Kampanjen för vinter-OS 1998 började när SOK i februari 1989 bestämde att söka vinter-OS för femte gången i rad. Frågan var om Östersund, som har det idealiska konceptet, var beredd att ställa upp en gång till.

I juni samma år säger Östersunds och Åre kommunstyrelser ja till en ny kandidatur och arbetet kan börja. Det gäller att hitta en kampanjledning. Sommaren går och några tillfrågade tackar nej.

Samtidigt diskuterar sponsorerna för 1994 års kampanj (de var mer än 300 stycken som drog in drygt 18 miljoner kronor) hur man ska ställa sig. På sommaren kräver de att staten ska gå in med 6 miljoner kronor. I så fall ställer de upp med minst lika mycket. De beräknar att kampanjen för 1998 ska bli något billigare, då de menar att en hel del jobb är gjort i den tidigare kampanjen. Man går ut med ett meddelande till de nya tilltänkta sponsorerna om att nu satsa 60 procent av sponsorinsatsen för 1994.

LEDNINGEN TILLSÄTTS

I samband med riksidrottsmötet i Östersund i slutet av november 1989 tillsätts östersundsadvokaten Bo Victor som kampanjledare. Några dagar senare accepterar jag erbjudandet om att bli generalsekreterare. Vi kunde börja bygga upp organisationen och fundera över budgeten.

Vi kom snabbt underfund med att vi behövde mer pengar än det upprop företrädare för sponsorerna hade gått ut med.

ORGANISATIONEN

Kampanjkommittén skulle bli det operativa organet. Kommittén fick inte vara för stor, men inte heller för liten. 10 personer blev det slutliga formatet. Huvudman var "Stiftelsen för vinter-OS 1998 i Östersund", grundad av SOK. Hedersordförande var talman Thage G Peterson. Ordförande var landshövding Sven Heurgren. Stiftelsens hela styrelse, som sammanträdde fyra gånger under kampanjperioden, bestod av 31 ledamöter. Det löpande arbetet sköttes av stiftelsens styrelse som sammanträdde minst en gång i månaden under hela kampanjtiden. En särskild sponsorkommitté hade ansvar för att medel till kampanjen anskaffades. Kansliet bestod under det första halvåret av två anställda. Under det sista halvåret var vi fem personer.

GARANTIN

Under hösten hade "Vinterspelen Östersunds/Åre AB", sammanställt underlaget för garantiansökan. Bolaget består av företrädare för Östersund och Åre kommuner. Den 31 januari presenterades garantiansökan med ett underskott på cirka 500 miljoner kronor. Bolaget fick bakläxa av idrottsmi-

nistern och en ny ansökan arbetades fram med bantade anläggningar och allmän åtstramning. Vi hamnade på 300 miljoner i underskott.

Ungefär samtidigt uppdagades att Lillehammers ekonomi höll på att gå åt fanders. Underskottet bara steg och närmade sig enorma fem miljarder.

Det är då naturligt att vår ansökan granskades än noggrannare med påföljd att det drog ut på tiden. I juni kallades till möte med bland andra företrädare för näringslivet. Det mötet resulterade inte i något annat än ny väntan. I början av hösten fick finansminister Allan Larsson en föredragning, men inte heller det skyndade på ärendet.

Tre dagar innan vi skulle lämna in vår definitiva ansökan till President Samaranch i IOC-högkvarteret i Château de Vidy i Lausanne, den 30 oktober, kom regeringen med sitt klartecken. Det tog minst ett halvår för lång tid, mycket kraft gick åt till att försöka övertyga ansvariga i bostads/idrottsdepartementet och dröjsmålet medförde inte minst att kassatillskottet i form av sponsorbidrag helt stannade av under perioden juni till november.

Budgeten fick löpande bantas och resor ställdes in.

STUDIEBESÖK

I december 1990 fick vi besök av IOC Study and Evaluation Commission under ledning av den danske flyggeneralen och IOC-ledamoten Niels Holst-Sørensen. Hans delegation kom direkt från Sotji där de hade sett just ingenting. Vi kunde dock redovisa vårt koncept på ett för dem bra sätt och fick mycket beröm för förberedelsearbetet. Det skulle sedan visa sig i den skriftliga rapport, som kommissionen sammanställde i april 1991 och skickade ut till samtliga IOC-ledamöter, att Östersund och Salt Lake City hade fått de bästa omdömena.

BESÖK HÄR OCH DÄR

Östersund blev ett populärt resmål för IOC-ledamöterna. Trots att 40 av dem hade varit här för 94-kampanjen fick vi 50 besök den här gången. Många kom en andra gång men sammanlagt har nu 68 ledamöter varit i Östersund minst en gång under de senaste fyra åren. Det är ett bra facit, men hjälpte oss tyvärr inte till seger.

Vi var dock betydligt sämre på att resa ut till ledamöterna. Christer Persson gjorde en lång resa i Afrika och Bo Victor var likaledes ute och uppvaktade i Afrika, Mellanamerika och Asien. Att utresandet blev litet berodde mycket på ekonomin. Vi prioriterade besök i Östersund.

Våra ambassader runt om i världen gjorde en fin insats och svarade bland annat för att vår Bidding book personligen lämnades över till IOC-ledamöterna.

Naturligtvis var Östersund representerat vid de flesta stora möten och kongresser.

HÅRT MOTSTÅND

Under kampanjtiden förstod vi av kommentarer och råd från många IOC-ledamöter att 3xEuropa skulle bli vår största svårighet. Dessutom hade vi ju Lillehammer att dras med. Betänker man också att både Nagano och Salt Lake City är stora städer med lika bra koncept och långt större resurser förstod vi att uppgiften i Birmingham var tuff. Nagano hade en budget på 100 miljoner kronor och 40 heltidsanställda! Vi hade 13 miljoner och som mest fem heltider!

BIRMINGHAM

En vecka innan omröstningen var vi på plats i Birmingham och öppnade vår hospitality suite i Hyatt Regency Hotel, vilket var IOC-hotellet. Lokalen vi fått, tre mindre rum, gav oss mycket huvudbry, men Londonflickorna Gunilla Nordquist och Birgitta Götestam, fann lösningen. En svensk tvåa med kök!

Lägenheten blev en succé. Här serverades kaffe och mat nästan dygnet runt. Där sågs 22 IOC-

ledamöter under tre timmar äta vickning efter teaterbesök. Prins Albert tillbringade minst två timmar vid köksbordet och lät sig väl smaka av ren, lax med mera. Gästerna gick ut och in i en ständig ström. Säg vad man vill, men bästa sviten hade vi i alla fall.

PRESENTATIONEN

Så kom då lördagen den 15 september. Dags för presentation i nybyggda, angränsande Birmingham Convention Centre inför IOC och senare på dagen omröstning. Vi hade dragit spiken och fick börja klockan 9.00. Vi ansåg oss ha haft tur i lottningen och gjorde bra ifrån oss efter samstämmiga uppgifter från IOC-ledamöter och andra som hade tillfälle att se "föreställningen" på storbilds-TV.

Gunnar Ericsson introducerade delegationen som bestod av följande fem talare: Prins Bertil, som representant för SOK, berörde Sveriges långa trohet och kontakter med den olympiska rörelsen, statsminister Ingvar Carlsson talade för landets enträgna önskan och möjligheter, kommunalrådet Gun-Britt Mårtensson beskrev den stad hon själv förälskat sig i och som den olympiska rörelsen skulle finna lagom stor för olympisk anda och arrangemang, skrinaren Tomas Gustafson argumenterade för vår kandidatur utifrån idrottsmännens krav och önskemål och kampanjledaren Bo Victor drog de tunga argumenten. Dessutom bestod delegationen av borgmästare Thore Holmberg, SOK:s generalsekreterare Gunilla Lindberg, Uno Svaleryd från Östersunds kommun, Christer Persson från kampanjen samt undertecknad. Matts Carlgren och Gunnar Ericsson satt som svenska IOC-ledamöter vid vårt bord men deltog inte i själva presentationen. Anförandena interfolierades av kortare videofilmer och tog sammanlagt närmare 50 minuter inklusive de frågor som några IOC-ledamöter ställde.

Efter en avspänd publunch för hela den svenska delegationen i närvaro av Prins Bertil och Prinsessan Lilian, statsminister och idrottsminister, ambassadör och konsul, hela vår delegation och våra största supportrar, Cantilenakören, var det dags att gå till den i TV direktsända finalen.

FINALEN

När IOC-ledamöterna tågade in passerade de bara några meter ifrån oss. Nästan ingen tittade på oss och man började förstå. Det var först när greken Filaretos var på väg upp på podiet som han tittade mot oss och sorgset skakade på huvudet. Vi fick alltså några minuter på oss att besinna faktum innan Samaranch läste upp dagens beslut. Påpassliga medarbetare på hemmaplan hade i TV-sändningen lyckats få fram en gratulation till Nagano, vilket uppmärksammades och gav oss många positiva kommentarer och good will.

Kvällen avslutades med middag för 84 närvarande svenskar. Mycket tack vare vår kör grävde vi inte ner oss i förlusten. Tvärtom förespråkade många att det var bara att komma igen. Prins Bertil höll ett långt och roligt tal till oss alla och konstaterade att så här roligt hade han aldrig haft på en förlustmiddag.

Självfallet var det inte roligt att förlora, men vi var nog alla överens om att det egentligen inte var något att säga om slutresultatet. För en universiell rörelse är det omöjligt att förlägga spelen till Europa tre gånger i rad, när det finns kompetent kandidat i till exempel Asien som inte haft spelen på länge. Det är absolut ingen skam att förlora mot så starka konkurrenter som Nagano och Salt Lake City.

2002?

Nu inställer sig frågan om Östersund ska söka igen. År 2002 är det ju dags nästa gång. Värdstaden väljs 1995. Ett utvärderingsmöte med kampanjkommittén i slutet av september kan ge någon vägledning. En diskussion inom idrottsrörelsen med anledning av att Stockholm visar intresse för sommarspel bör också ge anvisning. Vi ska heller inte glömma bort att vi trots Lillehammer och Europa hade 18, 25, och 23 röster i de tre omgångar vi var med. Det finns ett starkt stöd för Sverige inom IOC om än denna gång inte tillräckligt starkt.

• Anders Björhammar
fd generalsekreterare

Innvielse av Sveriges Olympiske Akademi

Ideen fra Det Internasjonale Olympiske Akademi i Olympia spres ut over hele verden. 27. april 1991 ble Sveriges Olympiske Akademi offisielt åpnet i Østersund av HKH Prins Bertil som er ordførende i Sveriges Olympiske Komite. Dessverre måtte Prins Bertil melde forfall til åpningen og IOC-medlem og v. ordf. i SOK Gunnar Ericsson fremførte Prinsens innvielsestale.

Arrangørene hadde gitt åpningen en usedvanlig vakker ramme - det ble flagget i byen - i festsalen ble deltakerene møtt av nydelig sang og musikk -og akademiets ordfører Gösta Gärdin ledet seremonien med varme - og presisjon.

Ordfører i Det Internasjonale Olympiske Akademi, IOC-medlem Nikos Filaretos uttrykte stor glede over anledningen til å delta i åpningen av det 48. nasjonale olympiske akademi. Filaretos gav forsamlingen innsyn i bakgrunnen for IOA's virksomhet - om olympismen - og om olympismens betydning for å utvikle samarbeid og vennskap mellom verdens nasjoner. Han understreket også akademiens oppgave og plikt til å rette et kritisk søkelys på negative sider ved dagens idrett som f.eks. doping, bruk av idrett for å nå politiske mål, kommersialisering av idretten og den senere tids vold og brutalitet ved store idrettsarrangement (tribunevold). IOA har allerede bestemt at neste års hovedtema for akademiene skal være: "Kommersialiseringen innen idretten".

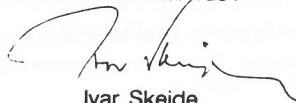
Åpningsdagen ble selvsagt også preget av nødvendig informasjon om de olympiske organisasjoner, om charteret, om den historiske utvikling fra antikken og fram til i dag - alt framført på en meget profesjonell måte.

Åpningsdagen gav et vell av nye inntrykk. Det som i ettertid kanskje har festet seg mest er Gösta Gärdins sterke understrekning av idrettens idémessige betydning framfor millimetre og sekunder: Dette aspektet ble ytterligere utdypet senere i programmet - og jeg vil alltid huske eneren Anders Gärderuds begrunnelse for å slutte med toppidrett. Han følte at han måtte utvikle også andre sider ved seg selv - man utgjør en helhet.

En åpningsdag må bli preget av en offisiell tone - taler og høytid. Slik var det også da Norges Olympiske Akademi ble åpnet. Ved neste sesjon må ungdommen selv slippe til.

Inge Eidsvåg og jeg som representerte Norges Olympiske Akademi under innvielsen, vil takke for en minnerik week-end i Østersund. Vi ønsker Sveriges Olympiske Akademi lykke til i arbeidet med de store og viktige oppgaver som skal løses - og vi ønsker Østersund lykke til i Birmingham!

Lillehammer mai 1991

Ivar Skeide
Styremedlem i Norges
Olympiske Akademi

Norges Olympiske Akademis 4:e session 15-18 augusti 1991

Norges Olympiske Akademis session 1991 ägde rum på Nansenskolan i Lillehammer. Inbjudan att övervara sessionen hade även skickats till övriga nordiska länder. Från Finland deltog Kosti Rasimperä, generalsekreterare i Finlands Olympiska Kommitte, och från Sverige undertecknad som representant för Sveriges Olympiska Akademi.

Sessionen skulle ha öppnats av ordföranden i Norges Olympiske Akademi, kulturminister Åse Kleveland. Hon lämnade emellertid återbud på grund av ett regeringssammanträde. Sessionen invigdes i stället av Arne Myhrvold, ordförande i Norges Olympiske Komite och medlem i styrelsen för Norges Olympiske Akademi. Det kan nämnas att styrelsen i Norges Olympiske Akademi är en ren honorärstyrelse. Det egentliga arbetet görs av ett arbetsutskott om tre personer, Inge Eidsvåg, rektor för Nanseskolen, Armand Carlsen, direktör i Norges Olympiske Komite, och Karin Myhrvold, sekreterare vid Norges Olympiske Komite och gift med Arne Myhrvold.

Efter själva invigningen presenterades föreläsare och gäster samt överlämnades en tavla till Finn Olsen som tack för hans arbete med att i Norge arrangera Olympic Day Run. Därefter talade Audun Tron, ordförande i Lillehammer by, och deltagarna i sessionen i övrigt presenterades.

Det egentliga programmet inleddes med en föreläsning om den Olympiska filosofin av Arne Myhrvold följt av en föreläsning av Sigmund Loland, som såg kritiskt på den Olympiska filosofin.

Tai-chi-chuan

Efter middagen talade, visade film om och demonstrerade Per Kristoffer Hoen den kinesiska gymnastikformen tai-chi-chuan, vilken kan liknas vid gymnastik/skuggboxning i slow motion. Hoen tillägnade sin föreläsning Nansenia (=asteroid 813), uppkallad efter Fridtjof Nansen. Tai-chi-chuan har praktiserats sen ett par tusen år f.Kr i Kina. Teorin bygger på att liv är rörelse. På samma sätt som stillastående vattenpölar är sjukt vatten, i motsats till friskt rinnande vatten, blir människan sjuk om hon inte rör på sig. Alla rörelser skall göras harmoniskt och inga rörelser får tas ut extremt, slutet på en rörelse är också alltid början på en ny.

Deltagarna fick själva tillfälle att praktisera tai-chi-chuan följande morgon kl 06.30 och även påföljande morgnar samma tid. På grund av den tidiga timmen var dock deltagarantalet begränsat. Och det minskade för var dag.

Fredagen 16 augusti ägnades till en början åt massidretten eller idrott åt alla som vi säger i Sverige. Professor Hans Skaset inledde, varefter följde ett samtal mellan tre norska idrottare, Ragnhild Bratberg, orientering-skidorientering, Brit Pettersen Tofte, skidåkning, och Einar Röberg, norsk mästare i spjutkastning i början på 1950-talet. Massidretten diskuterades sedan, först i smågrupper och slutligen i hela församlingen.

Efter lunchen kom kulturminister Åse Kleveland och höll ett kort anförande. Hon var uppenbarligen inte alls insatt i idrott, det hela handlade om

musiklivet i Norge. Hon konstaterade bl.a. att det nu finns fler musikutövare i Norge än någonsin men att det går färre på konserter och liknande arrangemang än tidigare. Ett problem som även gäller idrotten och dess publikkris.

Efter Åse Kleveland följde ett estradsamtal med rubriken "Topp-idrott förr och nu" med Ingrid Wigernaes, Trude Dybendahl, Torbjörn Lökken, Håkon Brusveen och Johan Olav Koss. Den sistnämnde tog utflykten till Lillehammer som en träningstur. Han cyklade upp från Oslo, cirka 20 mil, på morgonen och skulle efter framträdandet cykla tillbaka till Oslo. Det är att notera att det enbart var vinteridrottare i panelen. Det är problem att få tag i sommaridrottare vid en tidpunkt då säsongen når sin höjdpunkt. Tyvärr blev det inte utrymme för några frågor till panelen.

Dagen avslutades med ett föredrag av Hafdan Hegtun, som var med om OS 1952 i Oslo. Han berättade om förhållandena då och jämförde med hur det kommer att bli i Lillehammer 1994.

Rundtur till OS-arenorna

Lördagen 17 augusti inleddes med en rundtur till en del av de kommande OS-arenorna. Hafjell, där de alpina grenarna, utom störtlopp, kommer att gå, Hundefossen, där bob och rodel skall gå, hoppbacken, ishallen, skidstadion och skidskyttstadion. Det man såg var stora byggarbetsplatser. Ingenting är färdigt nu men alla arenor skall vara klara vintern 1993, då alla Norgemästerskap i OS-sporterna går i Lillehammer. Till Kvitfjell, störtlopp, Hamar, skridsko, och Gjøvik, delar av ishockeyturneringen, var det för långt.

På eftermiddagen var det en debatt i ämnet "OL, folkelig idrettsfest eller kommersiellt pengesluk?", till vilken även allmänheten hade tillträde. Endast några enstaka företrädare för allmänheten hade slutit upp. Inledare var en representant för organisationskommitten, Henrik Andenaes, och en opponent, professor Thomas Wyller. Någon större debatt blev det inte, då alla som yttrade sig, med undantag för professor Wyller, var för OS. Undertecknad blev dagens impopuläraste svensk, och det vill inte säga lite, då jag i ett inlägg frågade varför Lillehammer så till den grad avvek från de planer man förelade IOK när man sökte spelen. Var utformningen av ansökan om spelen bara gjord för att få IOK-ledamöterna att rösta på Lillehammer och man var medveten om att spelen inte skulle kunna genomföras enligt ansökan eller var man bara inte tillräckligt kompetent att ta fram en ansökan som man kunde leva upp till? Företrädare efter företrädare från organisationskommitten reste sig då upp och hävdade att man visst inte medvetet vilselett IOK, alla avvikelser från den ursprungliga planen var förändringar till det "bättre".

Söndagen 18 augusti inleddes med en redogörelse från 1991 års IOA-session av två av de norska deltagarna. Den mynnade ut i en rekommendation att söka till 1992 års IOA-session. I Norge kan endast de som deltagit i en av Norges Olympiske Akademis sessioner söka till IOA-sessionerna.

Inge Eidsvåg talade slutligen om "Etik och idrott" som en inledning till grupparbeten om "Den hela människan". Efter grupparbetet följde en avslutande diskussion. Därmed var Norges Olympiske Akademis session 1991 avslutad. Någon särskild avslutningsceremoni förekom inte.

Kvalificeringsbestämmelser för OS i Barcelona

Modern femkamp

Maximalt antal deltagare: 66.

Rangordningslista görs upp med ledning av erövrade poäng vid ett antal officiella kvalificeringstävlingar.

Varje land har rätt att starta med högst tre och minst en man. Dock måste minimipoängen 4 700 ha uppnåtts.

I lagtävlingen får minst ett lag från varje region delta. Regionerna är Europa, Afrika, Asien, Nordamerika, Sydamerika och Oceanien. Detta medför att de aktuella länderna kan starta med tre man, dock med krav på minimipoäng enligt ovan.

• Gösta Gärdin

Bordtennis

De 16 högst rankade spelarna i världen är direktkvalificerade för OS i Barcelona 1992 – dock högst två från varje nation. Klara för OS-spel är från Sverige Jörgen Persson och Jan-Ove Waldner, från Kina Ma Wenge och Chen Zhibin, från Sydkorea Kim Taek Soo och Yoo Nam Kyu, från Nordkorea Li Gun Sang och Kim Song Hui, från Jugoslavien Zoran Primorac och Ilija Lupulesku, från Polen Andrzej Grubba, från Belgien Jean-Michel Saive, från Frankrike Jean-Philippe Gatien, från Tyskland Jörg Rosskopf.

Totalt bereds plats för 64 spelare i herr- och damturneringarna. Övriga OS-platser fördelas enligt följande: Asien 12, Europa 12, Afrika 8, Sydamerika 8, Nordamerika 2, Oceanien 2. Dessutom finns fyra wild cards, där man kan räkna med att minst två går till arrangörslaget.

Förmodligen blir det tre svenska herrspelare i OS. Om den tredje OS-biljetten slås Mikael Appelgren, Erik Lindh, Peter Karlsson och Thomas von Scheele. I december/ januari dras dessa fyra samman till en svensk kvaltävling. Segraren går sedan till det europeiska kvalet i Bolzano i januari.

Europakvalet är betydligt lättare att ta sig igenom än det svenska kvalet.

Sverige har också goda utsikter att via Europakvalet få med tre damer till OS. Europas 12 främsta är direktkvalificerade.

Dubbelparen spelar i ett eget OS-kval i polska Wroclaw. Varje dubbelpar måste innehålla en spelare som kvalat in till singelturneringen. Möjligheten för världsmästarparet Peter Karlsson/Thomas von Scheele att få ställa upp i OS ligger i att en av dem vinner det svenska kvalet och blir bland de 12 bästa i Bolzano.

• Örjan Westberg

Friidrott

Tidigare har friidrotten haft "fri anmälan" med enbart tre-per-nation som begränsning. Inför senare spel har en viss form av begränsning varit nödvändig.

Reglerna inför 1992 föreligger inte då detta skrives, 11 september 1991. "Ryktesvis" lär IOK följa de regler som IAAF satte upp inför Tokyo-VM 1991. Vissa justeringar lär dock ske, som till exempel manlig kula.

Kvaltiden skulle då vara perioden 1 januari 1991 till veckan före OS. Möjligen vill IOK av arrangörstekniska skäl ha utökad tid mellan sista kvaldatum och spelens start. Dessutom avgörs ju traditionsenligt friidrotten under andra veckan. Det innebär att det eventuellt kan bli tre veckor mellan kval och första start.

När det gäller kvalgränserna gäller att om man vill delta med en aktiv ska denne ha klarat B-gränsen. Om man vill anmäla två eller tre ska **alla** ha uppnått A-kvalifikation.

Detta kan innebära att vissa nationer inte får med någon deltagare. För dessa gäller att man får anmäla en manlig deltagare, i valfri gren. Skulle ingen kvinnlig deltagare kvalificera sig så gäller givetvis samma sak för dem.

Gren	Män A	Män B	Kvinnor A	Kvinnor B
100 meter	10.30	10.50	11.40	11.60
200 meter	20.80	21.00	23.20	23.60
400 meter	45.90	46.60	52.00	53.00
800 meter	1.46.20	1.47.50	2.01.30	2.03.00
1 500 meter	3.37.00	3.40.50	4.10.20	4.14.00
5 000/3 000 meter	13.27.30	13.38.00	8.56.00	9.10.00
10 000 meter	28.07.00	28.30.00	32.50.00	34.00.00
Maraton	2.14.00	2.25.00	2.35.00	2.55.00
110/100 meter häck	13.80	14.20	13.30	13.70
400 meter häck	50.00	50.90	56.50	58.50
Höjdhopp	2.28	2.22	1.92	1.86
Stavhopp	5.50	5.40	-	-
Längdhopp	8.00	7.85	6.55	6.40
Tresteg	16.85	16.50	-	-
Kula	19.85	19.00	17.40	16.50
Diskus	63.20	60.00	59.00	56.00
Slägga	74.50	70.00	-	-
Spjut	80.00	73.00	61.40	56.00
Tiokamp/sjukamp	7.850	7.600	5.950	5.600
4x100 meter	-	40.30	-	45.40
4x400 meter	-	3.10.00	-	3.38.00

• Owe Fröberg

Gång

För att få delta i OS-gången måste följande tider ha uppnåtts:

Damer 10 kilometer 48.00

Herrar 20 kilometer 1.24.00 (beslut om ändring till 1.25.00 tas ev våren 1992).

Herrar 50 kilometer 4.05.00.

Maximalt antal deltagare från varje land är tre per gren.

De mindre nationerna som inte uppnår dessa tider kan ändå få ställa upp med en gångare per gren, förutsatt att vederbörande klarat dessa tider:

Damer 10 kilometer 50.00

Herrar 20 kilometer 1.27.00

Herrar 50 kilometer 4.15.00.

• Vidar Martinell

Sportskytte

I de olympiska spelens program är sportskyttet representerat med 13 olika grenar.

Gevärsgrenar Lägsta kvalificeringspoäng

Herrar

Fritt gevär 50 m, 60 skott liggande	590
Fritt gevär 50 m, 3x40 skott	1140
Luftgevär 10 m, 60 skott	570

Damer

Standardgevär 50 m, 3x20 skott	560
Luftgevär 10 m, 40 skott 375	

Pistolgrenar

Herrar

Fripistol 50 m, 60 skott	550
Snabbpistol 25 m, 60 skott	580
Luftpistol 10 m, 60 skott	570

Damer

Sportpistol 25 m, 60 skott	565
Luftpistol 10 m, 40 skott	365

Viltmålsgren för herrar

Löpande mål 10 m, 60 skott	550
----------------------------	-----

Lerduvegrenar (mixade för herrar och damer)

Olympisk trap, 200 duvor	182
Skeet, 200 duvor	184

Endast de skyttar vilka uppnått lägsta kvalificeringspoäng (MQS) kan av nationella olympiska kommittén (NOK) anmälas till en eller flera grenar i OS-programmet. Kvalificering kan endast ske vid VM, kontinental mästernskap (EM etc), och vid World Cup-tävlingarna. Kvotplatser kan endast erövrats under de två åren närmast före OS.

Lägsta kvalificeringspoäng (MQS) har fastställts till vad som noterats ovan.

Kvotering i skyttegrenarna

IOK har faställt totala antalet skyttar för deltagande i OS till 440, fördelade enligt:

Gevär-, pistol- och viltmålsgrenar:

30 kvotplatser per gren. 11 grenar = 330 kvotplatser

Lerduvegrenar:

40 kvotplatser per gren. 2 grenar = 80 kvotplatser

Extra kvotplatser för damer

6 kvotplatser per gren. 2 grenar = 12 kvotplatser

Reserverade kvotplatser (s k Wild cards) för speciellt "ömmande" fall = 18 kvotplatser

Kvalificeringsprocedur

Fördelning av de 440 kvotplatserna ska ske enligt följande:

En kvotplats är likvärdig med en skytts deltagande vid OS. Varje skytt som segrar eller uppnår en placering enligt nedan i någon av kvalificeringstävlingarna hemför en kvotplats vid OS till sitt land.

Kvalificeringstävlingar

	Antal kvotplatser per gren Gevär, pistol, viltmål (11 grenar)	Lerduvor (2 grenar)
VM	5 (55)	8 (16)
Kontinentala mästerskap (året före OS)		
Europa	4 (44)	7 (14)
Amerika	2 (22)	4 (8)
Asien	2 (22)	3 (6)
Afrika	1 (11)	2 (4)
Oceanien	1 (11)	2 (4)
World Cup (segraren de två åren närmast före OS)		
6 WC-tävlingar	12 (132)	
5 WC-tävlingar		10 (20)
Presidentens Wild cards	2 (22)	3 (6)
Värdlandet	1 (11)	1 (2)
	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>
	30 (330)	40 (80)
Extra kvotplatser för damer		6 (12)
Extra kvotplatser Wild cards	18	
Totalt	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>
	440	

De extra kvotplatserna (Wild cards) möjliggör för UIT-presidenten att bevilja en skytt deltagande från ett land, som inte erövrat någon kvotplats, om det skulle vara i IOK:s UIT:s intresse att åtminstone en skytt kunde representera landet. Beslutet ska grundas på hänsynstagandet till att sportskyttet i detta land annars skulle lida svår skada.

För värdlandet reserveras en kvotplats i varje gren. Den kan dock bara tilldelas skytt som uppfyllt MQS i grenen.

Sex extra kvotplatser tilldelas kvinnliga deltagare i vardera olympiska trap- och skeetgrenarna, eftersom det vid VM anordnas separata herr- och damtävlingar och damer sålunda inte kan delta i herrarnas kvalificeringsfinaler.

Dessa sex kvotplatser tilldelas

- a) De tre först placerade damerna vid VM
- b) De tre damer som uppnått de tre högsta resultaten i de fem WC-tävlingarna året före OS.

De sex kvotplatserna kan endast tilldelas en kvinnlig skytt per land. Eventuellt "lediga" kvotplatser tilldelas nästföljande kvalificerade kvinnliga skyttar.

De ordinarie 40 kvotplatserna i olympisk trap och skeet kan av NOK tilldelas manliga eller kvinnliga skyttar som uppfyllt MQS.

De extra 18 kvotplatserna kan av UIT:s president, efter anmodan från IOK, en NOK eller en av UIT:s medlemsorganisationer, tilldelas en nation som har en skytt vilken uppnått ett framstående resultat vid någon av de officiella kvalificeringstävlingarna, utan att erövra någon kvotplats.

Kvotplatserna tilldelas UIT:s medlemsorganisation (NOK) och inte de personer som erövrat dem.

En enskilds skytt kan endast erövrå en kvotplats per gren till sitt land. Om en kvotplats i samma gren återigen erövrå av denna skytt ska kvotplats tilldelas nästföljande kvalificerad skytt. Särskiljning ska ske enligt "Speciella tekniska regler för finalskjutningarna i de olympiska skyttegrenarna" och motsvarande regler i kapitel 12 i respektive grens "Speciella tekniska regler". Särskiljning för 11:e placering och lägre ska ske enligt regler motsvarande 10:e placering.

Om det vid kontinentala mästerskap (EM etc) tävlas samtidigt och under likartade förhållanden i separata klasser för seniorer och juniorer, kan varje medlemsorganisation anmäla maximala antalet deltagare enligt reglerna i varje klass. För kvotplatser räknas dock endast de tre högsta resultaten oavsett klass för varje land.

Varje NOK bestämmer antalet deltagare för de tillgängligas kvotplatserna och utser skyttar för varje gren bland de som uppnått MQS. Endast skyttar som uppnått MQS kan besätta en kvotplats.

Högsta antalet deltagare per land och gren:

I gevårs-, pistol- och viltmålsgrenar	2 skyttar
I lerduvegrenar	3 skyttar

Varje skytt som av sin NOK anmäls i en gren enligt tilldelad kvotplats kan även anmälas i andra grenar om han/hon uppnått MQS i grenen ifråga. Ingen NOK kan anmäla fler skyttar i någon gren än vad som anges ovan.

UIT upprättar en lista över kvotplatser för varje gren. På denna lista kan maximalt två (lerduvor - tre) platser per NOK införas.

Denna kvotplatslista kommer att, tillsammans med en lista med namn och resultatpoäng för samtliga skyttar som uppnått MQS, översändas till IOK, samtliga NOK och alla UIT:s medlemsorganisationer fyra månader före OS. Samtliga NOK ska meddela IOK och UIT tre månader före OS hur många erövrade kvotplatser i varje gren som avses besättas. Samtliga överblivna kvotplatser kommer att tilldelas kvalificerade skyttar från andra länder.

UIT:s exekutiva kommitté fastställer platser för internationella tävlingar vilka ges status som UIT World Cup och kvalificeringstävlingar för OS. Platser och grenar för WC publiceras före den 31 oktober nästföljande år.

Vid samtliga kvalificeringstävlingar ska "Speciella tekniska regler för finalskjutningarna i de olympiska skyttegrenarna" tillämpas.

Organisationskommittén ska låta utföra dopingtester i enlighet med UIT:s antidopingregler.

En av UIT utsedd teknisk delegat ska övervaka varje kvalificeringstävling.

Jurymedlemmar ska inneha gällande tillämplig domarlicens.

Högsta deltagarantalet för varje UIT-medlemsorganisation är tre skyttar per gren, vilka tävlar om kvotplatser och högst två ytterligare deltagare för erhållande av MQS-värdighet.

Dessa speciella regler för skyttars deltagande i OS fastställdes av IOK 26 april 1986 i Söul och reviderades 5 maj 1989 av UIT:s exekutivkommitté efter överenskommelse mellan UIT:s president och IOK:s president.

• Rune Kjellström

Tyngdlyftning

Kvalificerande resultat kan endast uppnås på VM, regionala spel, kontinentalma mästerskap och en särskild kvalificeringstävling per kontinent.

1991: VM, JVM, Allafrikanska spelen, Panamerikanska spelen, Medelhavsspelen, Sydöstasiatiska spelen, South Pacific Games och EM.

1992: JVM, Afrikanska mästerskapen, Asiatiska mästerskapen, EM, Nordamerikanska mästerskapen, Sydamerikanska mästerskapen, Oceanienmästerskapen och en särskild kvalificeringstävling per kontinent. Dessa senare skall äga rum senast den 31 maj 1992.

Kvalificeringsresultat:

<u>-52kg</u>	<u>-56kg</u>	<u>-60kg</u>	<u>-67.5</u>	<u>-75kg</u>	<u>-82.5</u>	<u>-90kg</u>	<u>-100kg</u>	<u>-110kg</u>	<u>+110kg</u>
220	235	250	280	305	320	330	340	350	360

Om ingen lyftare från ett land har uppnått kvalresultatet kan landets NOK likväl anmäla en (1) lyftare. Denne måste dock ha deltagit i åtminstone en av ovan nämnda tävlingar under 1992.

Alla kvalificeringsberättigade tävlingar måste underkastas av IWF genomförd dopingkontroll och dopingproverna skall testas på av IOK godkända laboratorier.

Bestämmelsen att även lyftare som ej uppnått kvalresultatet skall ha deltagit i en kvalificerande tävling har tillkommit för att alla till OS anmälda lyftare skall ha dopingtestats före OS.

• **Ture Widlund**

Har du ändrat adress?
Hör alltid av dig till ordföranden
eller sekreteraren i SOF.

Resan till Olympia

Du vaknar en morgon och slår upp dina ljusblå, förhållandevis oskyldiga ögon. Vid en första kontakt med verkligheten konstaterar du att du befinner dig i paradiset. Himlen är azurrfärgad, vindens temperatur är behagligt skön, palmerna vajar utanför bungalow-dörren. Kort sagt, du befinner dig i Olympia, Grekland, på det 6:e Internationella seminarier för Sportjournalister.

41 kärmedlemmar från hela världen hade samlats i Olympia den 11-16 juni 1991. På programmet, förutom de obligatoriska studierna av utgrävningarna och besöken på de två museer som finns, stod fem intressanta föredrag av skilda slag, men samtliga med betoning på olympism och dess betydelse.

För att börja från början: undertecknad utsågs i våras av Svenska Sportjournalistförbundet som svensk deltagare och tackade med glädje ja. Det fanns naturligtvis inget alternativ.

Mitt motto med resan blev därför: "Once in a lifetime". Det gällde med andra ord att utnyttja varenda timme till det yttersta för att hinna med så mycket som möjligt.

Tisdag 11 juni: Resdag. Väckarklockan ringer 6.30 och på nyheterna meddelas att riksdagen beslutat om påkört till sig själva, 9.000 i månaden. Vart tog Rehnberg vägen?

9.30 lyfter SAS-maskinen mot Kastrup, där jag senare under dagen tillbringade ett par timmar i väntan på avgång till Aten med Air Olympic. Efter en fenomenal resa med det grekiska bolaget, där både mat och dryck smakade gudomligt, landade jag i ett helt Aten 17.30 lokal tid.

Onsdag 12 juni: Resdag. Olympia ligger drygt 40 mil väster om Aten. Färden dit per buss var en liten pärs. Avgång 6.30 (puh) och framkomst vid lunchtid. På vägen passerade vi Korint kanalen, som skiljer halvön Peloponnesos från det grekiska fastlandet.

Antligen framme. Vid en första anblick trodde jag mig ha kommit till Edens lustgård. Gröna, välansade gräsmattor, vajande palmer och, instuckat i landskapet på ett mycket tilltalande arkitektoniskt sätt, tre långor med bungalows.

Efter en god lunch och en stunds vila samlades samtliga deltagare till invgning och blomsterhyllning i Eldlunden där baron Pierre de Coubertins hjärta är begravt, allt enligt hans sista önskan. Dessutom nedlades en krans vid Olympiska Akademiens grundare John Ketses och hans medhjälpare Carl Diems minnessten.

Torsdag 13 juni: Föredrag. Redan 8.00 inledde professor John Mouratides från universitetet i Saloniki sitt anförande om "De antika olympiska spelen: dess filosofi och den moderna olympiska rörelsen". Mouratides var bitter när han med tanke på valet av OS-arrangör 1996 (Atlanta) konstaterade att traditionen dör och moralen försvinner. "Spelen borde gått till Aten".

Efter det inledande föredraget vidtog en fenomenal guidad tur i det antika stadion och dess omgivning, där bl.a. Zeus och hans hustru Heras tempel noga studerades. Dessutom tog jag tillfället i akt att gå "en stadion", dvs 192 m på arenan.

På eftermiddagen tog så Istvan Gyulai, sekreterare i AIPS, podiet i besittning och höll ett relativt intetsägande föredrag om "Idrott för all press", där han pekade på de redan kända och också till största delen olösta problemen när det gäller att förmedla idrottsinformation till underutvecklade länder.

Kvällen avslutades med "Sportjournalism i framtiden", en teknisk revolution som redan börjat komma att explodera i mitten av detta decennium, konstaterade Themistokles Haralambidis, ordf. i grekiska sportjournalistförbundets exekutivkommitté.

Freitag 14 juni: Föredrag. Två stycken föreläsningar, egentligen var det fråga om ren information, stod på programmet. Eftersom 1992 är ett olympiskt år var presscheferna för respektive Albertville (Jean Jacques Tondre) och Barcelona (Pedro Palacio) inbjudna och båda höll trevliga och innehållsrika sammandrag om läget just nu och planeringen under den sista tiden inför spelen.

Därefter vidtog diskussioner i små grupper med speciella ämnen för varje grupp. I min grupp diskuterades förhållandet för journalister i tredje världen, som både moraliskt och ekonomiskt behöver stöd för att komma ut och arbeta på den internationella scenen.

Det hela avslutades med diplomutdelning där vi en och en avtackades för visat intresse. På kvällen slutspelades den pingsturnering som inleddes dagen innan. Självs slogs jag ut i kvartsfinalen av slutsegraren Grzegorz Wasylkowski, Polen.

Lördag 15 juni: Resdag. I gryningen avreste sällskapet mot Delphi där vi guidades i templet och efteråt kände oss som orakel allesamma. Vid pass 18.30 anlände vi till Aten där sista natten med gänget blev en trevlig tillställning. Bl.a. bildades "The Coconut Club" med en styrelse bestående av Matai Akaoula, Fidji (president), J.H. Wilson, Sri Lanka (general secretary), Mohammad Akbar Khan, Pakistan (treasurer), och undertecknad som presschef. Vårt första årsmöte lär ska hållas i juni 1992 — på Fidji...

Söndag 16 juni: Resdag. En lång dags färd mot natt avslutades med att Cocosnotts klubbens presschef stupade i söng redan halv åtta på kvällen på Pukvägen 22. Tröttn, men oerhört nöjd med resan till antikens Olympia, en resa man får göra "once in a lifetime".

Janne Stark

PS. Namnet på den omtalade Coconut Club kommer sig av att under klubbens första session inmundigades en viss desullerad dryck från Sri Lanka, gjord just på kokosnotter.DS

LARS THÖRN Parentation SSS' höstmöte 20 november 1990

Vår hedersledamot fabrikör Lars Thörn avled den 9 oktober i en ålder av 86 år. Lars föddes i Eskilstuna den 26 september 1904. Han växte upp i Stockholm, utbildade sig till mekaniker och startade under 1930-talet en mekanisk verkstad. Under närmare 40 år drev han denna tillsammans med sina tre bröder, L.S. Thörns Mekaniska Verkstad i Stockholm. Lars Thörn seglade under praktiskt taget hela sitt liv.

År 1937 blev han medlem i Stockholms Segel Sällskap samtidigt med brodern Yngve. Till hedersledamot utnämndes han år 1959. Fram till år 1953 seglade Lasse med stor framgång sina vältrimmade skärgårdskryssare A 22:orna "Rush I, II och III". Under 5 år i följd vann Lasse Skärgårdskryssarpokalen till SSS. Den sista Reimersritade 22:an "Rush III" såldes till utlandet. Lasse övergick till den populära 5,5 m. klassen. Den år 1920 av NJK uppsatta Guldpokalen för 40 kvm skärgårdskryssare, hade senare övergått som vandringspris för Int. 6 m. R-jakter och år 1952 överflyttats till 5,5 m. klassen. Lasse deltog i många regattor bl a i Italien och Texas med sina 5,5:or. I den klassen hade Lasse 5 stycken "Rush" under åren 1953 till sent 1960-tal, "Rush IV-VIII". "Rush V" blev en lyckad båt, OS-guld i Melbourn 1956, Guldpokalen i Sandhamn 1959. Den 26 juli 1959 stod på Svenska Dagbladets löpsedel med stora bokstäver att läsa "RUSH VANN GULDPOKALEN". Med "Rush VII" vann Lasse OS-silver i Tokyo 1964.

Som framgångsrik seglare för SSS och Sverige tilldelades Lasse under åren samtliga valörer guldplaketter och medaljer som finns inom vårt Segelsällskap. Det första exemplaret av SSS år 1952 instiftade seglarmedalj i guld erhöles av Lasse. De gamla vännerna gastarna Hjalle Karlsson och Knut Lundin erhöles de första medaljerna i silver. Lasse erhöles som tack för sina vidare insatser en Roland Svenssonlitografi vid höstmötet den 9 december 1964.

Lasse har tillhört SSS styrelse bl a som varvsintendent och båtbyggnadskommittén. Lasse Thörn hade en fin framtoning i sitt sätt att vara, framåt på ett försynt sätt med blygsam humor, behaglig sällskapsmänniska och god kamrat. Många gånger har han i det tysta bistått med värdefull hjälp till Sällskapetets klubbhus, varv och hamnar. En generös och fin seglarbroder att minnas med varm och innerlig tacksamhet.

Lars Thörns minne är för all framtid hugfäst inom Stockholms Segel Sällskap.

Folke Sjödin

RUSH II 22 S 228 X-pokalen
RUSH III " S 258 "
RUSH IV 5,5 S 10
RUSH V " S 24 OS-guld 1956 Guldpokalen 1959.
RUSH VII " S 37 OS-silver 1964.

Adressändring - efterlysning

2 medlemmar har flyttat utan att uppge ny adress, varför deras försändelser kommer i retur. Det är Gunnar Pettersson, senast kända adress Vattug 32 B, Hässleholm, och Christina Öberg, senast kända adress Vinterg 26, Sundbyberg. De som känner till deras respektive nya adresser ombedes kontakta ordföranden eller sekreteraren.

Rättelser

I SOF-Bulletinen nr 2-1991 uppgavs att 9 SOF-medlemmar var med på Sveriges Olympiska Akademis invignings-session i Östersund. Det var inte helt korrekt. Det var 10 medlemmar närvarande. Även Jan Lindroth deltog, i egenskap av medlem i SOA. SOF-Bulletinen ber Jan Lindroth om ursäkt för misstaget.

I den version av protokollet från SOF årsmöte 1991 som publicerades i SOF-Bulletinen nr 2-1991 angavs att Rune Kjellström ännu inte var formellt invald som medlem. Asterisken som omgav detta hade emellertid hamnat en rad fel, det var Lars Lindblad som då ännu inte var formellt invald. I originalprotokollet sitter asterisken på rätt rad.

Östersund Bulletin

Östersund har som ett led i sin kampanj för vinter-OS 1998 gett ut en Bulletin. Det sista numret, nr 14, kom ut i Birmingham under IOK-sessionen.

SOF har genom tillmötesgående från kampanjkommittén kunnat distribuera nr 5-10 till medlemmarna. Nr 2-4, nr 12 och nr 14 har SOF fått arkivexemplar av. Nr 13 gavs aldrig ut. SOF saknar därför nr 1 och 11. Om någon medlem kan avstå, eller vet någon som kan avstå, ett ex av dessa två nummer tar SOF gärna emot en gåva för att samlingen skall bli komplett.

Nr 9 trycktes upp i en mindre upplaga. Det antal ex som SOF fick av kampanjkommittén räckte därför inte till samtliga medlemmar. 22 st blev utan. Nr 9 distribuerades inte till, i första hand de medlemmar som fått den i annat sammanhang, i andra hand till de senast tillkommande medlemmarna.

Har du idéer
till olympisk statistik?
Hör av dig till redaktören (08-81 56 70)